

Publicerad 2013-09-15 18:58 av Natte_Ravn

Varför hålla hoppet vid liv när livet saknar hopp...

Samtal, vänskap och sex...

Som en blixtnad från klar himmel, slog hon ner
Jag kunde känna det i kroppen, såsom i själen
Men hjärtat slog ändå, oroligt
För hon kommer alltid, för mig, vara onåbar
Kärleken...

Mitt hjärta, slår alltför
Det rusar, i spänning, vid tanken på dig
Men ruset ger mig svindel, av tanken på dig
Att aldrig visa känslor, har varit mitt sinnes motto
Samtalen...

Min själ, den skriker av smärta
Mitt hjärtas lås, de brister
Bröstat det brinner, för var gång
Jag känner hur säkerheten, i mörkret, försvinner
Vänskapen...

Mitt sinne, ger eldrött vika
Fantasin, den skenar, för mitt inre
Kroppen ger vika, för det, som sen försvinner
Söker finna stöd, i det hopp, vi förnimmer
Sexet...

Livets lågor, flamma
Sinnets regn, söka utplåna, dem alla
Viljan att finnas till, den sakta falnar
För vad skall den, finnas till, om den aldrig stannar
Kärleken...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Natte_Ravn med Poeter.se id #42622 innehar upphovsrätten